

Skatteverket
Kerstin Alvesson

171 94 Solna

Stockholm den 3 januari 2016

Skatteverkets ställningstagande gällande skatteplikt vid olika former av indrivning av fordringar, mervärdesskatt, Dnr 2016, 131

Svensk Inkasso har genom remiss den 10 december 2015 beretts tillfälle att inkomma med synpunkter på rubr utkast till ställningstagande.

I utkastet föreslår SKV att skatteplikt för mervärdesskatt ska föreligga för tjänster som innefattar indrivning av andras fordringar. SKV uppehåller sig endast vid factoringtjänster.

Svensk Inkasso riktar inga invändningar mot slutsatserna gällande det skattepliktiga området. (Även om det aldrig tydligt klargörs hur det skattepliktiga beloppet framräknas). Gällande rätt beskrivs. Texterna i utkastet är dock i många delar är otydliga och stundtals missvisande. Svensk Inkasso följer utkastet när det nedan kommenteras.

Frågeställningar

Inledningen ”det har frågats” är passivt formulerad. Det bör klargöras vem det är som söker sådan vägledning som motiverar ett rättsligt ställningstagande. Strängt taget talar mycket lite för att ett ställningstagande alls behövs.

EU-domstolens praxis

I detta avsnitt används en rad begrep och påståenden som är ägnade att förvirra. Det saknas enligt Svensk Inkasso anledning att påstå att factoring ska benämnas som ”indrivning av fordringar” bara på den grund att det finns delar av en factoringtjänst som är mervärdesskattepliktiga. Begreppsbestämningarna av den föreslagna typen kan förvirra. Det går inte att säga att ”factoring har som huvudsakligt ändamål. att driva in fordringar”. Självfallet är factoring att betrakta som en finansiell tjänst, även om delar av ersättningen i enlighet med EU-rätten och praxis från HFD är mervärdesskattepliktiga därför att dessa delar avser administrativa tjänster inom ramen för den finansiella tjänsten factoring.

Bedömning

Flera olika begrepp används som kräver ytterligare överväganden och preciseringar. Om så många olika begrepp ska användas bör begreppsdefinitioner införas. T ex ”ekonomisk skuld” (varmed torde avses penningfordran), ”säljer en faktura” (varmed torde avses överlåta en fordran), ”faktiskt värde”, ”ekonomiskt värde”, (vilka begrepp verkar ha samma betydelse i texten). Det är av stor vikt att SKV klargör vad som avses när det sägs att ersättning vanligen tas ut som i form av en reduktion av det utbetalda fakturabeloppet, dvs fakturorna säljs till ett belopp som understiger dess ekonomiska värde. Hur kommer SKV fram till detta senare värde?

Det är heller inte korrekt att beskriva fakturaköp med regressrätt som en tjänst där förvärvaren inte normalt står någon kreditrisk vid utebliven betalning från fakturagäldenären. Det förhållande att regressrätt är avtalad innebär inte nödvändigtvis att denna kan infrias och då står förvärvaren kreditrisken vid överlåtarens obestånd.

Vidare är slutsatsen att ”det avgörande” är att företaget har uppdraget att driva in fordringarna, knappast korrekt. Det är avgörande är att köparen har uppdraget att driva in fordringarna *och* kräver viss ersättning för detta.

Indrivning av egna fordringar

Här återfinns ytterligare ett begrepp ”verkliga ekonomiska värde”, (vilket sannolikt avser marknadsvärde).

Kreditgivning med fordringar som säkerhet

SKV tycks missförstå finansieringstjänsten. Det förkommer inte att en finansiär tar fordringar som säkerhet utan att betalningen ska gå till förvärvaren/finansiären. Om så skulle ske finns ingen kreditsäkerhet eftersom sakrättsligt skydd inte uppnås om överlåtarens får rätt att ta emot betalning. Sådan ”kreditgivning” är således omöjlig.

Nedan lämnas en enkel beskrivning över vanliga factoringtjänster.

Fakturabelåning är en vanlig form av factoring i Sverige. Finansieringsformen innebär att det säljande företaget mot säkerhet i sina fakturor får kredit av finansbolaget (factorn) motsvarande t ex 70–80 procent av de överlåtna fakturornas värde. Resterande del av fakturornas värde utgör dels ersättning till factorn, dels säkerhet för reklamationsrisker. När köparen betalat sker ofta en avräkning mellan factorn och säljaren. Fakturaköp, som är den andra factoringformen, innebär att factorn övertar kreditrisken och betalar ut fakturabeloppet till kunden med avdrag för provision och andra kostnader. Båda factoringformerna innefattar ofta också administrativ service. Den administrativa servicen kan bestå bl.a. av reskontrabokföring, likvidhantering, statistiktjänster, solvenskontroll av kunderna, kreditriskberäkning, betalningspåminnelser och annan kravverksamhet samt utbetalningsservice.

Som ovan

Claes Månsson
Ordförande i Svensk Inkasso